

ΝΕΑ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Και νέα πάλι προσβολή εις τών 'Ρωμιῶν τὸ γένος !

'Ακοῦς νὰ γράψῃ ἡ Βακχὴ μὲ ὕφος σοβαρὸ,

Πῶς εἶναι ὁ 'Αλέξανδρος ἐρωτοκτυπημένος,

Και μόνο μὲ τὸν ἔρωτα σκοτόνει τὸν καιρὸ ;

Κι' ἑμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιὰ ;

Ντροπὴ μας, βρὲ παιδιὰ.

Πολλὰ ὡς τώρα ἔψαλλον 'στὸ γέρο διπλωμάτη,

'Αλλὰ γιὰ 'Ερωτόκριτο κανένας δὲν τὸν ξέρει,

Κι' ἴσως γιὰ τοῦτο ἔγινε προχθὲς εἰς τὸ Παλάτι

Μεγάλῃ συνδιάσκεψι, καὶ ὄχι γιὰ τὰ μέρη.

Κι' ἑμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιὰ ;

Ντροπὴ μας, βρὲ παιδιὰ.

Γιὰ τοῦτο ὁ γλυκύτατος τὸ ζήτημα δὲν λύνει,

Ζητεῖ τὸν 'Αρη μιὰ φορὰ καὶ τὴν εἰρήνην δέκα,

Καὶ τόσο χρόνο 'στὶ ἄρματα δεμένους μᾶς ἀφίνει . . .

Κι' αὐτὸ τὸ παλιοζήτημα τὸ μπερδεψε γυναῖκα.

Κι' ἑμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιὰ ;

Ντροπὴ μας, βρὲ παιδιὰ.

Πῶ ! πῶ ! καὶ ἂν τὸν ἐννοιωθε καὶ ὁ Ζιφφάρ ἀκόμα,

'Εκείνος ποῦ μᾶς 'πέταξε 'στοὺς τρίτους οὐρανοὺς,

Ποῦ 'θαύμασε τὸ χάλι μας μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα

Κι' εἰς ὅλα μᾶς ὠμοίωσε μὲ τοὺς Παρισινούς !

Κι' ἑμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιὰ ;

Ντροπὴ μας, βρὲ παιδιὰ.

Δὲν μᾶς ἀφίνεις πιά καὶ σὺ, παιδί τῆς 'Αφροδίτης ;

'Ακόμη καὶ 'στὸν πόλεμο μᾶς ρίχνεις σαῖτιας ;

Τάχα 'στὸ γέρο Πρόεδρο δὲν φθάνει ὁ ἀρθρίτης,

Κι' ἀνάβεις κι' ἄλλα μέσα τοῦ καμίνια καὶ φωτιαῖς ;

Κι' ἑμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιὰ ;

Ντροπὴ μας, βρὲ παιδιὰ.

'Εμπρὸς λοιπὸν μὲ τὸ σπαθὶ δλόγυμο 'στὸ στόμα,

'Αλλ' ὄχι γιὰ νὰ σφάξουμε τὴν ἄπιστη Τουρκιά . . .

Βῆμα ταχὺ γιὰ ναῦσουμε αὐτὴν τὴν παλιοβρώμα,

Τοῦ γέρου μας Πρωθυπουργοῦ τὴν ἀγαπητηκιὰ,

Μὰ πῶς δὲν τὴν ἐπήραμε ἀκόμη μυρωδιὰ ;

Εἰς τ' ἄρματα παιδιὰ !

Souris

φιμοὶ μαθηταὶ τοῦ κ. Κουμουندούρου νὰ καταστῶσι περι-
βλεπτοὶ ἐνταῦθα, ἐν ᾧ ἐν πάσῃ ἄλλῃ κοινωνίᾳ θὰ ἔχάνοντο
ἀναμφιβόλως μεταξὺ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν ὁδῶν, συμπερι-
λαμβανομένου καὶ τοῦ διδασκάλου.

Νομίζω ὅτι δὲν παρεκτρέπομαι τοῦ θέματος, ἂν καὶ τὸ
μεθυγραφικὸν μου ὕφος ἐπιτρέπει εὐρείας παρεκβάσεις, τί
Κουμουندούρος, τί Τσιβανόπουλος !

Τὸν Τσιβανόπουλον ὕμνω, ὕμνων τὸν Κουμουندούρον,

ὡσεὶ ἀπλῶς ἀνέφερον Συγγρόν, Σκουζὲν ἢ Βούρον.

Καὶ μήπως δὲν θὰ ἦμαί καὶ πάλιν ἐντὸς τοῦ θέματος,
ἂν ἐπιχειρήσω σύγκρισίν τινα μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀν-
δρῶν ; Πρῶτον, ἀμφοτέροι κατήρξαντο τοῦ ἐνδόξου στα-
δίου αὐτῶν ἀπὸ τῶν τσαρουχίων· δεύτερον εἶναι ἴσως πε-
ρίπου παιδεύσεως, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκ τῶν ξένων γλωσ-
σῶν ὁ μὲν Τσιβανόπουλος γνωρίζει τὴν ἀγγλικὴν, ὁ δὲ
Κουμουندούρος τὴν γαλλικὴν· ἀλλὰ μήτε ἡ γλῶσσα τοῦ
Σαικσπέρου, μήτε ἡ τοῦ Οὐγκῶ δύνανται νὰ ζηλοτυπήσω-
σιν ἀλλήλας λόγῳ τελειοτέρας δῆθεν γνώσεως. 'Ηδύνατο
κάλλιστα ὁ Κουμουندούρος νὰ διορισθῇ καθηγητῆς τοῦ Πα-
νεπιστημίου καὶ ὁ Τσιβανόπουλος πρωθυπουργός, χωρὶς μή-
τε ἡ ἱστορία νὰ χάσῃ, μήτε ἡ πολιτικὴ τοῦ ἔθνους. Ω

ἀνεξιχνίαστοι τῆς θείας Προνοίας βουλαί, διατί τάχα ἄν-
θρωποὶ τοσοῦτον ὅμοιοι νὰ τοποθετῶνται ἐπὶ γῆς τοσοῦ-
τον ἀνομοίως ;

III

Φαντάζομαι τὴν ὑδρόγειον κατὰ πάντα ὑπόδουλον καὶ
κατὰ τὰς ἐσχάτας αὐτῆς καὶ ἐλαχίστας γωνίας βατὴν
τοῖς ἀνθρώποις· φαντάζομαι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς φέρουσαν
πανταχοῦ τὰ ἴχνη τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοὺς λαοὺς
πάντας ἐλευθέρους καὶ, ἂν μὴ ἀδελφοὺς, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἐν
Γενεῦθ τῶν εἰρηνοφίλων Συνεδρίον, τοῦλάχιστον πεφωτισμέ-
νους καὶ αὐτάρκεις καὶ εὐδαιμονοῦντας, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει
τοῦτο ἡ ἀθλιότης τῶν τοῦ βίου. "Οχι πλέον οὐραγοτάγ-
κους καὶ ἀνθρωποφάγους καὶ ἀγρίους καὶ ἡμιαγρίους καὶ
βαρβάρους καὶ ἡμιβαρβάρους καὶ εἰδωλολάτρας καὶ δούλους
καὶ σκηνίτας λαοὺς. Φαντάζομαι ὅτι ὁ ἱσημερινὸς εἶναι
ἀπλοῦν ἠλεκτρικὸν σύρμα καὶ ὅτι πᾶσα πόλις καὶ πᾶν χω-
ρίον ἐπὶ γῆς ἔχει, ἀντὶ μεσημβρινῶν καὶ τροπικῶν, ἰδιαίτε-
ρον σύρμα τηλεγραφικόν, δι' οὗ συγκοινωνεῖ μεθ' ὅλου τοῦ
ὄγκου τῆς γῆτινους σφαίρας καὶ μεθ' ἐκάστου μορίου αὐτῆς.
Φαντάζομαι ὁμοίομορφον ἐπὶ τῆς οἰκουμένης πανταχοῦ πο-
λιτισμὸν καὶ μίαν τηλεγραφικὴν ἑταιρίαν εἰδήσεων πολιτι-
κῶν καὶ ἄλλων καὶ τὸν κ. Τσιβανόπουλον διευθυντὴν τῆς